

Vanad asjad tahavad uut elu

Enne kui mõne tarbetuna näiva eseme või rõiva minema viskate, tasub see veel üks kord üle vaadata ja mõelda, kas sellest võiks midagi saada.

Käsitöö ja oma kätega tarvilike asjade nokitsemine on mulle kogu aeg meeldinud ja see huvi leidis väljundi mõni aasta tagasi, kui koos sõprade-tuttavatega otsustasime käivitada Tallinnas Narva ja Pronksi tänava nurgal Eesti oma käsitöömeistrite ja moekunstnike Loomekombinaadi-nimelise poe, et inimesed üleüldse näeksid, millega meie käsitöönimesed tegelevad ja käsitöölised jälle saaksid koha, kus oma esemeid müüa.

Minu eriline poolehoid kuulub taaskasutusele. Pillav ja tarbijalik suhtumine ei sobi kokku minu lapsepõlvkodust saadud mentalitee-

diga, kus asjadel oli suur väärtus. Kindlasti on mingi osa minu taaskasutamiskires ka sellel, et elan Jõelähtme vallas, kus on teatavasti Eesti suurim prügilä. Neid määratud jäätmeühikuid vaadates kisub süda kokku, kui kergekäeliselt inimesed asju ära viskavad. Ometi annaks aga peaaegu et iga eset veel kuidagi kasutada, tuleb vaid hea idee välja mõelda!

Hea mõte on kõige tähtsam

Ma ei viska kunagi ühtki riideset või laste jalanõudepaari minema, ilma et ma seda käes ei keerutaks ega arutleks, mis sellest veel saada võiks. Kootud eseme võib üles harutada ja sellest midagi uut kudu- da, vanad pitsid, paelad ja kaunistused kõlbavad ka kindlasti kuhu- gi, suuremad tükid saab mitmesu- guste esemete valmistamiseks käi- ku lasta. Kui laste tossudest enam

muud ei saa, siis vähemalt paelad tasub neilt ära võtta!

Vahel tundub tõesti võimatu, et ühest vanast seelikust või pintsakust üldse midagi saada võiks. Kui mul endal ühtki head mõtet ei tule, siis näitan seda mõnele tuttavale, kes sellega edasi toimetab. Mõnikord saan inspiratsiooni internetist kõikvõimalike isetegijate kodulehtesid külastades. Mõnikord tulevad ideed ka elust endast. Nii sündisid talvisel ajal vajalikud tarviked – soojendusega jääkaabitsad.

Nimelt kogunes mul koju katlamajja, kuhu ma kõikjalt saadud vanu esemeid ladustan, õige mitu uhket kasukat, mis jäid oma aega ja minu head mõtet ootama. Samuti rippus seal mitu korralikust pak- sust villasest riidest tehtud ruudu- list pintsakut ja kunagises õmblus- vabrikus Lembitu õmmeldud villast seelikut. Kui ilm jahedamaks mine- ma hakkas, märkasid tankla poes

SVEN ARBET

